ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ SIMONE ROZÈS ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ 1983 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Έχετε επιληφθεί μιας προσφυγής που άσκησε η εταιρεία περιορισμένης ευθύνης Spijker Kwasten κατά της από 7 Ιουλίου 1982 αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την οποία ζητείται η ακύρωσή της.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 91 του κανονισμού διαδικασίας, η Επιτροπή σας ζήτησε να αποφανθείτε πρώτον επί του παραδεκτού της προσφυγής αυτής, χωρίς να εξετάσετε την υπόθεση ως προς την ουσία.

Με διάταξη της 23ης Φεβρουαρίου 1983, το Δικαστήριο έκανε δεκτό το αίτημα αυτό. Επομένως, οι προτάσεις μου περιορίζονται στη μελέτη του προβλήματος αυτού.

Χρειάζεται πάντως να αναφερθούν τα περιστατικά που έδωσαν αφορμή στη διαφορά και εν συνεχεία στα επιχειρήματα που ανέπτυξε η Επιτροπή προς υποστήριξη της ενστάσεως απαραδέκτου.

I — Η εταιρεία Spijker είναι εγκαταστημένη στις Κάτω Χώρες και αφιερώνει μέρος της δραστηριότητάς της στο εμπόριο και στην εισαγωγή ψήκτρων, χρωστήρων και παρεμφερών προϊόντων, ιδίως ψήκτρων που προέρχονται από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας (κλάση 96.01 του κοινού δασμολογίου).

Δεν αμφισβητείται ότι στις χώρες της Benelux η εν λόγω εταιρεία είναι ο μόνος έμπορος-εισαγωγέας των προϊόντων αυτών κινεζικής προελεύσεως, τα οποία εξάλλου προμηθεύεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας όπου αυτά κυκλοφορούν ελεύθερα.

Στις 18 Ιουνίου 1982, ζήτησε από το Κεντρικό Ολλανδικό Γραφείο Εξωτερικού Εμπορίου άδεια εισαγωγής για μια παρτίδα 5 400 δωδεκάδων ψηκτρών (ήτοι 64 800 τεμαχίων), πληρωμένων με 76 130 γερμανικά μάρκα.

Στις 28 Ιουνίου 1982, η ολλανδική κυβέρνηση, «σε συμφωνία με τις κυβερνήσεις των χωρών της Benelux», υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση λήψεως προστατευτικών μέτρων κατά την έννοια του άρθρου 115, εδάφιο 1 της συνθήκης.

Στις 29 Ιουνίου 1982, η εταιρεία Spijker πληροφορήθηκε ότι η αίτηση αυτή «εκκρεμούσε» και ότι υπήρχε κίνδυνος να αποκλειστεί της κοινοτικής μεταχειρίσεως η αιτηθείσα εισαγωγή.

Πράγματι, στις 7 Ιουλίου 1982, η Επιτροπή επέτρεψε στις χώρες της Benelux να αποκλείσουν της κοινοτικής μεταχειρίσεως, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1982, τις ψήκτρες (κλάση ex 96.01 του κοινού δασμολογίου), οι οποίες είχαν προέλευση τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και κυκλοφορούσαν ελεύθερα στα άλλα κράτη μέλη, ως προς τις αιτήσεις χορηγήσεως αδειών που υποβλήθηκαν μετά τις 25 Ιουνίου 1982.

Η απόφαση αυτή έχει διπλή συνέπεια: αφενός, η εταιρεία Spijker έλαβε την αιτηθείσα άδεια, καθόσον είχε καταθέσει την αίτησή της πριν από τις 25 Ιουνίου 1982· αφετέρου, και μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1982, κάθε νέα αίτηση εκ μέρους της απορρίφθηκε αυτομάτως. Το τελευταίο αυτό μέτρο αποτελεί γι' αυτή βλαπτική πράξη.

II — Η Επιτροπή, προς υποστήριξη της απορριφθείσας ενστάσεως απαραδέκτου, ισχυρίζεται ότι την εταιρεία Spijker δεν την

1 — Μετάφραση από τα γαλλικά.

αφορά ούτε άμεσα ούτε ατομικά η απόφαση αυτή της 7ης Ιουλίου 1982, που απευθύνθηκε προς τα κράτη της Benelux,

α) Ως προς το πρώτο σημείο, η Επιτροπή εκθέτει ότι, δεδομένου ότι οι αποδέκτες της αποφάσεως είναι «οι χώρες της Benelux», αυτές παραμένουν ελεύθερες να κάνουν ή όχι χρήση αυτής και επομένως, η εταιρεία Spijker δεν μπορεί να θεωρηθεί ως «άμεσα» ενδιαφερόμενη.

Παρατηρώ ότι δεν αμφισβητείται ότι οι εθνικές ολλανδικές αρχές ζήτησαν την άδεια να λάβουν προστατευτικά μέτρα κατόπιν της μοναδικής αιτήσεως άδειας που κατατέθηκε στις 18 Ιουνίου 1982 από την προσφεύγουσα εταιρεία.

6) Ως προς το δεύτερο σημείο, η Επιτροπή φρονεί, αναφερόμενη στην απόφαση Plaumann [1], ότι η εταιρεία Spijker δεν συγκεντρώνει τα χαρακτηριστικά ούτε εξατομικεύεται κατά τρόπο ανάλογο όπως οι αποδέκτες της αποφάσεως, στην περίπτωση των χωρών της Benelux. Η ιδιότητά της ως εισαγωγέα ψηκτρών και χρωστήρων κινεζικής προελεύσεως δεν της επιτρέπει να αντιδιασταλεί από όλους τους άλλους εισαγωγείς των ίδιων αυτών προϊόντων, της ίδιας προελεύσεως, στις οικείες χώρες, το γεγονός δε ότι αυτή αναγνωρίζεται ως η μοναδική έμπορας — εισαγωγέας εγκαταστημένος στις χώρες της Benelux δεν ασκεί επιρροή, καθόσον το επάγγελμα αυτό μπορεί να ασκηθεί από κάθε άλλο πρόσωπο, ανά πάσα στιγμή και κατά τρόπο ανάλογο.

III — 1. Είναι σαφές ότι η επίδικη απόφαση ενδιαφέρει, μεταξύ των αποδεκτών κρατών, πρώτον τις Κάτω Χώρες και αφορά, μεταξύ των ψηκτρών που βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία στα άλλα κράτη μέλη, εκείνες που βρίσκονται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

1 — 15 Ιουλίου 1963, υπόθεση 25/62, Recueil σ. 199.

Μολονότι η απόφαση αυτή αναφέρει μια αίτηση που υπέβαλαν οι κυβερνήσεις των χωρών της Benelux, δεν υφίσταται παρά μια αίτηση του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, που υποβλήθηκε «σε συμφωνία με τις κυβερνήσεις των χωρών της Benelux». Δεν δόθηκε καμιά διευκρίνιση ως προς την ύπαρξη ή τη διατύπωση της συμφωνίας αυτής.

Στο σημείο αυτό σημειώνω ότι, από τις 29 Ιουνίου 1982, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία των Κάτω Χωρών διαβίβασε στη Γενική Διεύθυνση εξωτερικών σχέσεων της Επιτροπής στις Βρυξέλλες ένα έγγραφο του υπουργείου οικονομικών της Χάγης, που περιέχει, πάντοτε «σε συμφωνία με τις κυβερνήσεις των χωρών της Benelux», συμπληρωματικές πληροφορίες προς υποστήριξη της αιτήσεώς της περί εγκρίσεως λήψεως μέτρων προστασίας, με την εξής αιτιολογία:

«Η ολλανδική κυβέρνηση διαπίστωσε πρόσφατα σημαντική εξαπάτηση όσον αφορά την ένδειξη της χώρας προελεύσεως. Πράγματι, κατά την εισαγωγή σε ελεύθερη κυκλοφορία στις Κάτω Χώρες, ένας εισαγωγέας δήλωσε εκ προθέσεως ψευδή προέλευση για τις "ψήκτρες — χρωστήρες", δηλαδή την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αντί της Κίνας, που ήταν η πραγματική χώρα προελεύσεως ...».

Το κείμενο συνέχιζε αναφέροντας, *σε φιορίνια,* την αξία των απατηλών εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν από το 1976 μέχρι το 1982, καθώς και τα στατιστικά στοιχεία που σχετίζονται με τις οικονομικές δυσχέρειες και την εγχώρια παραγωγή στον τομέα αυτό.

Η επίδικη απόφαση αναφέρει αριθμητικά στοιχεία μόνο σε *φιορίνια,* που αφορούν μόνο τις Κάτω Χώρες και όχι το σύνολο των χωρών της Benelux. Στην πέμπτη αιτιολογική της σκέψη, επαναλαμβάνει απλώς

και μόνο τους αριθμούς που διαβιβάστηκαν στις 29 Ιουνίου 1982 από το υπουργείο οικονομικών της Χάγης (σελίδα 7 του κειμένου αυτού), που αφορούν το σύνολο των εισαγωγών από τρίτες χώρες προς τις *Κάτω Χώρες* και το τμήμα που αντιπροσωπεύουν οι εισαγωγές αυτές στην «εσωτερική» αγορά σε σχέση με την εγχώρια παραγωγή και όχι σε σχέση με την παραγωγή των χωρών της Benelux.

Για την περίπτωση που θα χρειαζόταν, συμπληρωματική απόδειξη του προσδιορισμού του κράτους μέλους προορισμού προκύπτει από το γεγονός ότι η αρχική γλώσσα της αποφάσεως είναι τα ολλανδικά· η γαλλική έκδοση, στην οποία προέβη η Επιτροπή, δεν αποτελεί παρά μια μετάφραση.

2. Εξάλλου, είναι πρόδηλο ότι η συμπεριφορά και η αίτηση της εταιρείας Spijker υποκίνησαν τα διαβήματα στα οποία προέβησαν, ενώπιον της Επιτροπής, οι ολλανδικές αρχές «σε συμφωνία με τις αντίστοιχες αρχές των χωρών της Benelux».

Υποβάλλοντας την αίτησή του, το κράτος μέλος απέβλεπε στο να προλάβει τη χορήγηση ενός τίτλου εισαγωγής για την πράξη την οποία πραγματοποίησε η εταιρεία Spijker κατά τον Απρίλιο 1982. Αυτό το επιβεβαιώνει η απάντηση που δόθηκε στην εταιρεία αυτή στις 29 Ιουνίου 1982 από το Κεντρικό Γραφείο Εξωτερικού Εμπορίου. Αναφέρεται, πράγματι, ότι

«ενώπιον της Ευρωπαϊκής Επιτροπής εκκρεμεί, για τη συναλλαγή *αυτή*, αίτηση εφαρμογής του άρθρου 115 της συνθήκης ΕΟΚ».

Η απόφαση της Επιτροπής, μολονότι δεν διευκρινίζει από πού προέρχεται η αίτηση εκδόσεως πιστοποιητικού εισαγωγής «που εκκρεμεί στο *κράτος μέλος*, το οποίο έχει υποβάλει την αίτηση» εξαιρέσεως της κοινοτικής μεταχειρίσεως, αναφέρει, στην τελευταία αιτιολογική της σκέψη, το ακριβές ποσό σε φιορίνια (83 743) της προβλεφθείσας εισαγωγής.

Εντούτοις, όπως το άρθρο 3, παράγραφος 3, της από 20 Δεκεμβρίου 1979 αποφάσεως της Επιτροπής αναφέρει ότι

«η υποβολή της αιτήσεως από το κράτος μέλος δεν μπορεί να εμποδίσει την έκδοση, υπό τους όρους και τις προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 2, τον τίτλο εισαγωγής για τους οποίους οι αιτήσεις είχαν υποβληθεί *πριν από* την έκδοση της αποφάσεως της Επιτροπής»,

αυτή μερίμνησε να εξαιρέσει την παρτίδα που είχε παραγγείλει η εταιρεία Spijker *στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας* από την άδειά της αποκλεισμού της κοινοτικής μεταχειρίσεως των ψηκτρών προελεύσεως Λαϊκής Κίνας, που βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία στα κράτη μέλη πλην εκείνων που απαρτίζουν την Benelux.

Το επιχείρημα κατά το οποίο η απόφαση αυτή αποσκοπούσε στην προστασία ενός τομέα της οικονομίας της *Benelux* και δεν περιείχε παρά μια άδεια, της οποίας *τα κράτη μέλη* της οργανώσεως αυτής παρέμεναν ελεύθερα να κάνουν ή να μην κάνουν χρήση, αποτελεί απλώς και μόνο μια τυπικότητα: η απόφαση της Επιτροπής αφορά άμεσα, κατά τη γνώμη μου, την εταιρεία Spijker.

3. Η προσφεύγουσα είναι η μόνη εταιρεία εγκαταστημένη στην Benelux που εισάγει τακτικά, μέσω της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, αυτή την κατηγορία εμπορευμάτων προελεύσεως Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Η απόφαση δεν την αφορά μόνο άμεσα αλλά και *ατομικά* «λόγω ορισμένων ιδιοτήτων που προσιδιάζουν σ' αυτή ή μιας καταστάσεως πραγμάτων που τη χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο», κατά την έννοια της νομολογίας σας.

Οι ιδιότητες αυτές ή η εν λόγω κατάσταση πραγμάτων οφείλονται στο γεγονός ότι, για τις ολλανδικές αρχές, η εταιρεία αυτή διέπραξε σημαντική απάτη, όσον αφορά την εξακρίβωση της προελεύσεως του προϊόντος.

Η ίδια η απόφαση της Επιτροπής απηχεί το γεγονός αυτό. Διευκρινίζει, πράγματι, ότι,

«σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέσχαν οι αρχές των χωρών της Benelux, η εσωτερική παραγωγή πρέπει να αντιμετωπίσει το μαζικό ανταγωνισμό που οφείλεται στις παράνομες εισαγωγές»

και ότι

«με την πραγματοποίηση άλλων εμμέσων εισαγωγών, που θα προστίθενταν σ' εκείνες που έχουν ήδη συντελεστεί ή έχουν *προβλεφθεί,* υπάρχει κίνδυνος επιδεινώσεως των δυσχερειών αυτών».

Οι ολλανδικές αρχές κατέστησαν σαφώς κατανοητό ότι θα έκαναν αυτομάτως και ειδικώς χρήση της άδειας που ζητήθηκε, σχετικά με την εν λόγω εταιρεία, για τις εισαγωγές προελεύσεως Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, τις οποίες θα πραγματοποιούσαν στο μέλλον.

Είναι οπωσδήποτε εύλογο να σκεφθεί κανείς ότι οι ολλανδικές αρχές δεν έκαναν χρήση — μολονότι έπρεπε να έχουν προσφύγει σ' αυτή — της άδειας, κατά τη διάρκεια της ισχύος της, παρά όσον αφορά την εταιρεία Spijker: κανένας άλλος έμπορος — εισαγωγέας του Βελγίου ή του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου δεν ήταν σε θέση να συνάψει, κατά τη διάρκεια της ισχύος της άδειας, εμπορικές σχέσεις για την εισαγωγή, μέσω κράτους μέλους εκτός της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, αυτού του είδους του εμπορεύματος της Λαϊκής Δημοκρατιάς της Κίνας.

Πάντως, το ζήτημα αυτό μπορεί να παραμείνει ανοικτό, καθόσον δεν έχετε ποτέ μέχρι τώρα αποφανθεί ότι, για να αφορά κάποιον μια πράξη *«ατομικά»,* θα πρέπει να τον αφορά και *«αποκλειστικά».*

Προτείνω την απόρριψη της ενστάσεως απαραδέκτου και, όσον αφορά τα έξοδα που προκλήθηκαν από το εν λόγω διαδικαστικό πρόκριμα, να βαρύνουν την Επιτροπή.